

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

368

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מְכַל שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבָאת שָׁמָּה"

דרגת המבקש

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

בדבר התלוי בנביא, אין לסמוך על הנביא, אלא במה שנוגע לגמר הענין, אבל ההתחלה מוכרחת לבוא מאתנו.

דוד המלך הכניס את עצמו תחת עובי הקורה לדאוג שיוקם בית המקדש בישראל ומסר נפשו על הדבר כמ"ש; "זְכוּר ה' לְדָוִד אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵה' נְדָר לְאָבִיר יַעֲקֹב. אִם אָבִא בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֲרֹשׁ יְצוּעֵי. אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה. עַד אֲמַצֵּא מְקוֹם לֵה' מִשְׁכְּנֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב" (תהלים' קלב). רק אחרי התמסרות רבה למטרה, הופיע גד הנביא וחזיון בפיו על הקמת בית המקדש בגורן ארונה היבוסים ('שמואל ב' כד).

עאכ"כ בדברים שאינם תלויים בנביא; שאנו מצווים על רוב הדרישה, להשגת כל דבר שברוחניות. והרמב"ן מפרש שאנו מצווים כאן על הדרישה, למצוא את מקום ה' ולעלות אליו איש עם רעהו. וכן פירש הספורנו. והכונה, שאפילו אחרי שזכו לבית המקדש, אסור היה לדחות את העבודה לשעת הכושר, ולחכות להזדמנות שיהיו בירושלים,

המשך בעמ' 2 <<<

הדין. ואח"כ יש להתפלל עבור סייעתא דשמיא ולסמוך על הקב"ה שיצליח דרכו.

אמר דוד המלך; "אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לְקַל גִּמְרָ עֲלַי" (תהלים' נז). ופירש המלבי"ם; 'מצד שהוא גם הגומר. והוא הסבה האחרונה ג"כ, לכל הדברים'. ומחמת זה, בכל דבר שיהיה עלינו, לדרוש את ה' ולמצא חן בעיניו, שיסכים להביא את הענין לידי גמר. ע"כ ולכן צריך הדבר להיות מצד המציאות. דאי אפשר לדרוש נסים ושינוי הטבע. וכמובן צריך להיות מתאים לדיני התורה. ואחרי כל זה, צריכים עוד לשחרר פניו בתפילה. וסוף דבר להתאזר בבטחון בו, שיגמר הכל בהצלחה.

כל זה נאמר בדברי הרשות; במה שנוגע לפרנסת האדם וצרכיו. אבל במה שנוגע לרוחניות; בזמנים כתיקונם שיש נביא בישראל "נֶעַל פִּי ה' יִסְעֹו" (במדבר' ט) הייתי חושב שיש ליתן לנביא ליזום את הדרך בעבודת ה' ועליו לצפות לדבריו. על כן באה התורה ושוללת מחשבה זאת ומלמדת; שאפילו

'דרוש ע"פ נביא. יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? ת"ל; "לְשִׁכְנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבָאת שָׁמָּה דְרוֹשׁ וּמוֹצֵא וְאֵח"כ יֵאמַר לְךָ נְבִיא' (ספרי' ראה'). איתא בגמ', כאשר דוד המלך היה מוציא את ישראל למלחמת הרשות, היו קודם כל 'יועצים באחיתופל ונמלכין בסנהדרין ושואלין באורים ותומים'. ופירש רש"י שהיו נמלכין בסנהדרין 'נוטלין מהם רשות' ו'כדי שיתפללו עליהם'. ואח"כ היו 'שואלין באורים ותומים' והיו 'יועצים באחיתופל', בנוגע להנהגת המדינה בעת המלחמה. ו'נמלכין בסנהדרין' כדי לברר איך להתנהג במלחמה ע"פ התורה ('ברכות' ג).

ומזה אנו למדים סדר הנהגת עניני עוה"ז; ראשית כל, לברר אם הדבר מוצלח מבחינת מילי דעלמא. זאת אומרת לבדוק את הדבר מכל צדדיו ולבחון את הסיכוי להצלחה. אחרי שהוחלט שיש סיכויים טובים, צריכים להימלך בסנהדרין; רוצה לומר לבדוק עם תלמיד חכם, אם אין שום צד איסור בענין ובאיזה דרך ראוי לנקוט מצד

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

אלא מחויבים לעקור את עצמם ממקומם ולחפש מקום ה' ולחזק בזה איש את רעהו, כדי לבוא למקדש ולעבוד לפניו.

גם לדין שייך ציווי זה; אחרי שאדם זוכה לשמוע התעוררות והתעלות בתורה במקום מסוים, לפעמים מתעצל הוא בזה וחושב לכשאפנה אלך שוב לשמוע דברי אלקים חיים ובינתים דוחה את המועד מזמן לזמן, אבל עליו להרגיש שחיוב מוטל עליו לדרוש את ה' ולעודד גם אחרים כמוהו ולא לדחות עבודת ה' לזמן פנוי שיזדמן. **ופירש עוד הרמב"ן; "לְשִׁכְנוּ תְדַרְשׁוּ" לכבודו "תְדַרְשׁוּ" ... וממנו אמרו חכמים; 'שכינה'. וכן פירשו אונקלוס ויונתן. ולפי זה, חייבים לעלות למקום המקדש, כדי לקבל פני השכינה.**

הצד השוה בכל הפירושים; שחייב האדם לדרוש בכל כחו, איך להתקרב אל הבורא ואל עבודתו, בודאי הכל תלוי בסייעתא דשמיא, הנה כל אחד יודע מרת נפשו כמה רחוק הוא מעבודת ה', אבל אסור להתיאש ולהסחב בזרם החיים, אלא יתאזר כגיבור חלציו לשית עצות בנפשו להינצל מפח יוקשים ואם יתמיד במבוקשו בעקשנות, מבקש ומתיגע למצוא הדרך הנכון, סוף סוף ימצא את הדרך ויזכה לאור באור החיים. וכבר כתב הגר"א (משל' טז), שבזמן שהיה נביא בישראל, היה כל אחד הולך אליו לדרוש את ה' והיה הנביא אומר ע"פ משפט הנבואה דרכו אשר ילך בה לפי שרש נשמתו ולפי טבעו, אבל עכשיו שחדל כל חזון, ע"י קיום המצוות ולימוד התורה, יכונן המחשבות.

הסבא ז"ל עסק בעיקר בנקודה זו, להשתיל בחניכיו הצמאון הפנימי להתעלות, כדי שיהיו תמיד מן המבקשים דבר ה'. ושמעתי ממנו, שאין לו שום כונה להטביע חותם מסוים על תלמידיו, אלא על כל אחד להתפתח לפי תכונותיו וכשרונותיו הוא, פרט לדבר זה ששומה על כל אחד לספוג בקרבו את הרוח של מבקש אמיתי. ידעתי גם ידעתי, שהדברים האלה לא שייכים במקום כמו ניו יורק, אפילו אצל אנשים כמונו שתורתם אומנותם, משום שהחומריות משבשת כל מחשבה נכונה ובכל זאת האמת מוכרחת להאמר. (המוסר והדעת).

"רָאָה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה" (דברים' יא כו)

'רבנן אמרי; "אמר הקב"ה; 'לא לרעתם נתתי להם ברכות וקללות, אלא להודיען איזו דרך טובה שיבחרו אותה כדי שיטלו שכר'" (דב"ר' שם). נפלא מאד כי ה' ית' נתן בדרך הישר את הטוב והברכה, למען ידע האדם איזה דרך נלך

בה, כמו שנתן את מתק הטעם בחיך האדם כדי לטעום את המתוק והמר, בזה בטח בל יטעה עוד, זה ענין; **"בְּרַכָּה וּקְלָלָה"** כדי שלא יטעה. עוד להלן במדרש; **"א"ר הגני; "ולא עוד שנתתי לכם שני דרכים, אלא, שנכנסתי לפניכם משורת הדין ואמרתי לכם; "בְּחֶרֶת בְּחַיִּים" (דברים' ל).** למדין אנו כי בכל זאת הוצרך לגלות לנו אפוא הדרך הטובה ואם לא גילה לנו לא היינו יודעים, נפלא למבין דבר, זה סוד המעשה, **'תכלית חכמה תשובה ומע"ט'** (ברכות' ז).

ולכאורה אנו מוצאים יותר טעם בהחכמה ולא בהמעשה, כי המעשה לכאורה אין בו כ"כ טעם כהחכמה. אכן הסוד כי החכמה היא בחינת החיך והטעם, כי אמנם עיקר הבריאות אשר הוא כל תכלית האכילה, לא נמצא בו שום טעם, בכל זאת כל בר דעת יודע, אשר זה העיקר ולא הטעם והחיך הערב. כן הוא ענין החכמה והמעשה; החכמה היא בחינת חיך והמעשה הוא התכלית. לכאורה לא נמצא בו שום טעם, זהו ענין; **'לשם הקב"ה, שאמר ונעשה רצונו' (רש"י 'זבחים' ב)** בלא שום טעם כלל וכלל. אמנם הם ההצלחה האמיתית.

עוד למדין מלשון המדרש; כי הברכות נתנו במצוות רק כדי להודיע איזה דרך טובה, אכן אינם שייכים למצוות בעצם והמצוה יכולה להיות אף בלא הברכות. כי באמת המצוות אינם שייכות לברכות. הם רק רצונו הפשוט ית'. וברצונו הפשוט אין לנו שום ציור ותיאור. זהו **'שכר מצוה בהאי עלמא ליכא'** (קדושין' לט). ר"ל; כי עוה"ז אין לו שום שייכות לעולם המצוות. והברכות אשר נתנו בו הם רק להורות הדרך. כי סוף כל ההצלחה מהמצוות הוא רק לעשות רצונו. הוא הריח ניחוח **'הקב"ה, שאמר ונעשה רצונו'**.

ועל דרך זה נבין ענין החוקים והמשפטים; אשר במשפטים נתנו טעמים ובחוקים לא נתן לנו טעם. להודיע לנו סוד המצוות, כי באמת סודם רק רצונו ית' **'גזירת מלך'**. הטעם אשר נתן בהם, הוא רק להודיע לנו את הדרך, טיבה, הדרה ויפעתה; **"חכו מִמְתְּקִים"**. ממה שאנו מרגישים בחיך את המתקוה, נבין כי **"כִּלּוֹ מִמְתְּדִים"** (שה"ש' ה טז). כמדומני, שכתוב בספר הישר לר"ת כי זהו ביאור; **"נְעֻשָׁה וְנִשְׁמָע"** (שמות' כד). כי אמרו; **'אנו אין לנו אלא רצונו'**. והבינו את המכוון מכל המצוות שאין להם שייכות; בהבנה ובחכמה ובטעמים, רק רצונו ית' זהו סודם. לכן אמרו והקדימו נעשה לנשמע. ר"ל; נעשה רק רצונו בלא שום טעם והבנה **"בְּרַכָּה אֲמוֹנָה"** (תהלים' קיט).

בכל מעשה המצות מתלווה אליהן מעשה אמונה.

בכל הבריאה נראה לכאורה מהלך בכל דבר; כמה בתי חכמה ובתי ספר נבנים, כאילו אנו מבינים אותה ומוצאים בה טעם?! אכן המשכיל יבין כי ההבנה הולכת רק איזה ג' ד' פסיעות, אבל אח"כ נאבדים ההבנות. חכמי הרופאים אחרי כל התחכמותם בחכמת הרפואה, הודו כי לסוף אינם מבינים שום דרך ומהלך. ותכלית ידיעתם; אי ידיעה! בזה ישוער גודל החכם כאשר יכיר גודל האי ידיעה. אכן לדאבוננו נוטלים אנו את האי ידיעה ומחזיקים בה וקוראים אותה ידיעה. נמצא כי באמת כל חיינו הוא רק על יסוד האמונה, שמאמינים אנחנו בבריאה! ר"ל; בבורא ית' אשר **"סֶקֶת נִתַּן וְלֹא יַעֲבֹר"** (תהלים' קמח). מאמינים כי **"עצת ה' לְעוֹלָם תַּעֲמֹד"** (תהלים' לג).

וע"ז אנו חיים ובטוחים, **דהיינו; אנו מברכים בכל בקר "רקע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם"** (תהלים' קלו). איך לא נירא פן תמחה הארץ מפני רוב המים, איך אנו הולכים עליה כ"כ בטוחים? אנו שוכבים לישן בכל לילה ואנו מפקידים רוחנו ונשמתנו וכידוע **'שכינה, היא אחד מששים למיתה'** (ברכות' נז). איך לא נירא פן ח"ו לא תוחזר? הלא אין זה רק כ"א אמונה, שאנו מאמינים בו, כי רבה אמונתו.

וכן כל ענין הזריעה, אין זה כ"א אמונה ממש! כידוע **"אָמוֹנָת" זה סדר זרעים'** (שבת' לא). כי הגרעין יתקלקל ויפסד, פן לא יוחזר לנו אף מה שזרענו, אין זאת כ"א אמונה שמאמינים אנחנו בו, ע"ז, אנו זורעים באמונה. וכן כל ענין המו"מ יסודו על אמונה, זאת נתן לנו כדי ללמד אותנו איך להכירו ית', כי אל נאמן הוא וכדאי הוא להאמין בו, גם מזה נרגיל את עצמנו באמונה וזה שכרנו בכל מפעל ידינו, כי בכל חיינו, תתלווה בו האמונה.

וכן הוא האמת בסוד התורה והמצוות; **"עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה"** (תהלים' יט). גם **"בַּק"ש אנו אומרים; ונאמן' בערבית; 'אמת ואמונה'**. הענין כי כל תוצאת תורה"ק, רק לעשות רצונו ית' ולהאמין בו. לא להבינה ולמצוא בה חכמות והבנות, אשר הם אינם רק ג' ד' פסיעות, תיכף יבין המשכיל כי אינם רק **"גזירת מלך"** ורצונו. בכל מצוותינו יתלווה גם ענין אמונה; **"נְעֻשָׁה וְנִשְׁמָע"** (שמות' כד). **"אֲשֶׁרֵי הַעַם שִׁפְכָה לֹו"** (תהלים' קמד). מזה אשר **הזהירונו ז"ל (רש"י 'ויקרא' כ); 'שלא יאמר אדם; "נפשי קצה בבשר חזיר" .. אבל יאמר; "אפשי" ..! וכן בטוב, ג"כ; 'שלא יאמר אדם; "אפשי" - כ"א רצונו ית'!** (דעת חכמה ומוסר' מא' מה) ■

היסח הדעת

שלשה באין בהיסח הדעת ואלו הן; משיח, מציאה ועקרב

מציאה, ששמחה וטובה יהיה לו. לא זכה. יהיה לו ביאת המשיח, כהיסח הדעת של נשיכת עקרב, לרעה לו. (מהרש"א שם) ■

מציאה ועקרב. כלל אלו השלשה, בענין זה; אם זכה בהיסח הדעת של משיח - יבא לו משיח כהיסח דעת של

'שלשה באין בהיסח הדעת ואלו הן; משיח, מציאה ועקרב' (סנהדרין' צז) 'שלשה באין בהיסח הדעת; משיח,

אם כבנים אם כעבדים

"בְּנִים אַתֶּם לֵה' אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ"

חשבון וזהו. לסייע לקונים, או לפרק סחורה, לא שייך אלי'. כך חושב לעצמו ובצדק. אבל, נכנסתי לחנות שניה, ממש בסמוך לאותה חנות. גם היא היתה עמוסה בקונים, גם שם ישב איש בפניה, 'רואה חשבון' במלאכתו. אך כאשר רק היסב את ראשו וראה כי יש צורך בעזרה, התרומם, סגר את הפנקס והשתלב במכירות, הוריד סחורה, נגש לקופה וסייע בחשבון לקונים. במה שונה השני מהראשון? בחנות השניה, רואה החשבון, הוא גם בן של בעה"ב. הביזנעס הוא שלו. לכן, כאשר צריך להוריד סחורה ובעקבות כך יהיה רווח יותר גדול של ערב יו"ט, הוא שולח את ידיו לסייע, אם קשה לאביו, הוא עוזר ורוצה לעזור. אבל הפקיד בסופרמרקט הראשון, הוא בסך הכל פקיד. וכי אכפת לו הרווחים וההפסדים של המנהל. שיכאב הגב לבעה"ב, לא לי. **כך גם בעניני תורה ומצוות; שואלים לפעמים את ר' פלוני; "למה אתה עושה כך וכך? וכי מה שאתה עושה, מותר וראוי?" והוא משיב; "וכי כתוב בשו"ע שאסור לעשות כך? היכן ראית כתוב ב'שלחן ערוך' לא לעשות, מה שעשיתי?" מתרעם בשאלה. בזה, התירוץ על השאלות הנ"ל.** הפסוק לא מדבר במי שמורד ממש באדונו ולא שומע להוראותיו, אלא שלא עושה רצונו של מקום. לכן נקראים; 'עבדים'. עבדים שעושים ציווי, אבל לא רצונו. אבל 'בְּנִים'; עושים רצונו של מקום, מה שה' רוצה. **באחת האסיפות, דבר ה'חפץ חיים' על ענין חשוב בתקנת הציבור. בתוך דבריו אמר; "והרי ודאי תשאלו אותי, היכן זה כתוב?" אומר לכם; "זה כתוב פה, הצביע ודפק על לבו, כתוב בלב". אדם המרגיש כי רצון ה' לא להסתובב עכשו במגרש כדורגל, הוא לא שואל אם כן כתוב, או לא כתוב, אם רצון ה' לעשות, עושה. ואם לא, אינו עושה. ■**

ללחום מלחמת מצוה את היצר. וכל אחד ואחד מסייע לנצח את האויב; זה בתורתו וזה בתפילתו, הללו בשירי זמרה והללו בתקע שופר. ובלבד שיכוונו לבם לאביהם שבשמים".

'תניא; "בְּנִים אַתֶּם לֵה' אֱלֹקֵיכֶם' בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים, אתם קרויים; 'בְּנִים'. אין אתם נוהגים מנהג בנים, אין אתם קרויים; 'בְּנִים'". דברי ר' יהודה. רבי מאיר אומר; "בין כך ובין כך, אתם קרויים; 'בְּנִים'. שנאמר: (ירמיה' ד) "בְּנִים סְקָלִים הָיָה" ואומר: (דברים' לב) "בְּנִים לֹא אֲמַן בָּם" .. 'זָרַע מְרֵעִים בְּנִים מְשֻׁחֲתִים'" (קדושין' לו). במקום אחר בגמ' (בבא בתרא' י) נאמר כדברי ר' יהודה. אבל בלשון שונה קצת: **'בזמן שאתם עושים רצונו של מקום, אתם קרוין בנים. ובזמן שאין אתם עושים רצונו של מקום, אתם קרוין עבדים'. צריכים להסביר, מה הכונה; 'רצונו של מקום', לא כתוב: 'בזמן שישראל עושים ציווי של מקום'. עוד יש להבין; וכי 'בזמן שאין עושים רצונו של מקום נקראים עבדים'! איזה עבד הוא האומר לאדונו; "אמת שאתה האדון ואני עבד, אבל כל מה שתאמר לי, לא אעשה!" הרי הוא מורד באדונו ולא עבד?**

אומר ר' שלום שבדרון שניתן להבין זאת ע"פ משל; "ערב יו"ט אחד, נכנסתי לחנות הגדולה (סופר מרקט), קונים וקונים ובעה"ב לא מצליח לעמוד בעומס הקונים. ראיתי שבאחת הפינות, ישב לו פקיד עם דפים ועט ועסק בנייהול חשבונות בלי הפסקה, 'רואה חשבון' חרוץ. חשבתי לעצמי, הנה, הפקיד הזה יכול היה להטות שכם, להוריד קצת מהלחץ של בעה"ב בערב חג, אך אינו עושה כך, מדוע? הוא כאילו לא נמצא כאן, יושב לו בפניה ועוסק בשלו. והוא צודק, כי אומר לעצמו: 'אני עושה תפקידי באמונה, לעסוק בבקורת

ובמדרש (ילקו"ש' דברים' יד רמז תתצא) ילמדנו; **"לא תתגדדו" לא תשימו אגודות אגודות ותהיו חלוקין אלו על אלו. אגודות החלוקות זו את זו, עליהן נאמר: "לא תתגדדו". אבל שני בתי דינין בעיר אחת, לית לן בה'.** (יבמות' יג).

פעם אחת נשאל ה'חפץ חיים' זצ"ל מאיש המוני אחד; "בשביל מה ולמה זקוק העולם לחסידים ומתנגדים? ואפילו חסידים גופא, מסתעפים לכמה וכמה סעיפים; הללו מבכרים את הלמוד, על התפילה. והללו, מתפללים הרבה ולומדים מעט. הללו, עוסקים בשירה ובזמרה. והללו, ברקודים עסוקים. ומה היה העולם חסר, לו היתה קיימת כת אחת של יהודים, שכולם כאחד היו מתפללים בנוסח אחד, בהנהגה אחת ובסגנון אחד?" ענה לו ה'חפץ חיים' במתק שפתיו; "עד שאתה שואלני על הכתות בעמנו, לך ושאל את הקיסר הרוסי; 'בשביל מה ולמה לו, כמה מינים של חילים; הולכי רגל, רוכבים על סוסים, יורים בתותחים, מעופפים באוירונים וצוללים במים אדירים. וכי מה היה העולם חסר, לו היתה קיימת מלחמתו, כת אחת של חילים, עם כלי מלחמה מסוג אחד, עם שר צבא אחד על כולם? אלא, מכיון שצריכים לצאת למלחמה ולנצח את האויב, זקוקים לתחבולות ודרכים שונות. ויש בזה, מה שאין בזה. חיל ההולך רגלי, כחו יפה ללחום עם אויביו בחרב ובחנית. מה שאין כן הרוכב על סוס קל, בכחו להניס את אויביו ולהפיל אימתו עליו ביותר. והיורים בתותחים ובכלי קרב למרחוק, בכחם לנהל את המלחמה, על מרחק של כמה פרסאות וחציהם מגיעים למרחוק. ואפילו כת המנגנים ומצלצלים בתופים, מסייעים בהנהגת המלחמה, לבל ירך לבב הלוחמים. כן הדבר במלחמת היצר. כל הכתות של החסידים למיניהם, יחד עם המתנגדים, כולם חילים בגדוד ה'

פרשת 'ראה'

"למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כל הימים"

ספק ספיקא דרבנן

שלהם. ואף שלא זכו להשיג מבוקשם בשלמות. (בשם ה'סבא מקלם')



"למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כל הימים" (דברים' יד כג)

הצדיק רבי ברוכ'ל ממז'יבון' היה אומר; "אני ירא מאד מן הקוץ (כינוי לקלגס אימנתי בממלכת רוסיה הצארית) המתיצב מולי בחרב שלופה. וכ"ש שנופל עלי פחד נורא, כשהנני נצב מול גדוד של קוזקים, המזוינים בכל כלי משחית. אולם, אין להשוות פחדים אלה, לחרדה האופפת אותי מכף רגל ועד ראש, נוכח ספק ספיקא של איסור דרבנן".



"לא תוכל שאתו פי יתק מפה המקום" (דברים' יד כד)

האלשיך הקדוש דרש פסוק זה בדרך החסידות והמוסר וכך היה אומר; כל אדם מישראל, צריך לקיים את מצוות התורה באהבה ובשמחת הלב. שאם מקיים כך: "לא תוכל שאתו" אם הנך חש, שמצוות התורה הן כעול על גבך וכמשא כבד, שקשה לשאתו; "פי יתק מפה המקום"! סימן הוא, שהקב"ה, מקומו של עולם ומלואו, רחוק מך.



בדיקת הסכין בלשון

בעירה אחת הסמוכה לצ'רנוביל פריץ סכסוך בין השוחט לבין אחד מבני המקום. ובחילופי הדברים בין הניצים, השמיע השוחט דבר שקר מובהק באזני הרבים. קם רעש גדול בעירה לשמע דברי השוחט וכמה מבני הקהילה דרשו להעביר את השוחט מתפקידו, מחשש שאינו מהדר בבדיקת הבשר שנשחט על ידו ונמצא מאכילם חלילה, בשר נבלה וטרפה. לעומתם טענו אחרים, שהשוחט בקי ומנוסה במלאכת השחיטה ואפילו נכשל בהשמעת דברי שקר, יש לדונו לכף זכות, כי אין אדם נתפס על דברים

דרכו של עולם; כשבאים לשבח אדם בעד מעשה טוב שעשה; משבחים אותו בקול רם לפני הציבור כולו. אבל אדם שעשה מעשה רע ויש להוכיחו על פניו; עושים זאת בצנעה, לבל ישמע אדם, כי חוששים, פן יבוא הלה לכלל כעס. ברם; רצונו של השי"ת הוא; שכשם שמשבחים לאדם בעד מעשיו הטובים בקול רם, יש להוכיח בעד מעשיו הרעים ג"כ 'בקול רם'. למען ישמעו הכל וייראו, לבליל ללמוד ממעשיו הרעים. ולא להחניף לו ולטשטש את מעשהו בשתיקה. (דברי שערי חיים')



"ושפחתם את מצבתם" (דברים' יב ג)

בשם הגר"א הובא לבאר הכתוב: **"נאת מצבתם תשברון"** (שמות' לד) שאם תראו בהם, שיקיימו איזה דבר, למצבת ומנהג קבוע להם, או אז, תשברון את המצבות שלכם שהייתם נוהגים בהם עד עתה, זאת כדי שלא להמשך אחריהם. הוסיף בעל השמועה, הג"ר מאיר נכד אחיו בעל 'מעלות התורה'; כי לזה נתכון הכתוב ב'משלי' (א טו): **"בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם"**. היינו; לא רק שלא תלך "בדרך" הכבושה להם, אלא אפילו "מנתיבתם". היינו; ממנהג קל גרוע שלהם, אשר אפשר שלדעתך הוא ישר, בכל זאת מנע עצמך מלהרגיל בו.



"וסקלתו באבנים נמת פי בקש להדיחה מעל ה' אלקיך" (דברים' יג יא)

"פי בקש להדיחה" נאמר. ואף שלא הצליח במעשיו ולא עלתה בידו, בכל זאת חייב מיתה! משום שבקש להדיח. [ועל לבן נאמר: **"אצרכי אבד אבי"** (דברים' כו) אף שרק 'בקש' לעקור את הכל' (רש"י שם) ולא הצליח] מתוך כך אתה למד; מה גדול שכרו של המתאמץ לזכות את חברו ולהשיבו בתשובה, גם עבור עצם השתדלותו ועמלו. כי הלא מידה טובה מרובה ממידת פורענות. זהו שנאמר: **"ישמח לב מבקשי ה'"** (תהלים' קה). על עצם הבקשה וההשתדלות

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים' יא כו)

על לשון הפתיחה בפרשה זו, שואלים חכמי ישראל; מדוע פונה כאן משה לבני עמו בלשון יחיד; **"רָאָה"**? הרי קריאה זו נעשית לכל ישראל, כמובא בהמשך הפסוק: **"אנכי נתן לפניכם... את הברכה אשר תשמעו"** (דברים' יא כו-כח). משיב ע"כ הגאון רבי אליהו מוילנא; משה רבנו בא ללמד כל אדם מישראל מוסר השכל חשוב בחיים; שלא יאמר היחיד: "הואיל ורבים הולכים בדרך מסוימת, אצטרף גם אני אליהם בעינים עצומות. ואיני צריך לבדוק טיבה ומהותה של דרך זו". לכן קוראת כאן התורה אל כל יחיד: **"רָאָה"**, עליך אישית מוטלת החובה לבדוק ולבחון אם טובה הדרך, שבה הולכים הרבים, אם לאו; ולפי תוצאת הבדיקה, תבור לך את הדרך, שתלך בה בחיים.

פתח הכתוב בלשון יחיד: **"רָאָה"** ועבר מיד ללשון רבים: **"לפניכם"**. שכן; ליתן, נותנים הכל במידה שוה. אבל לראות, רואה כל אחד באופן אחר. אדם, כמות שהוא, כך רואה הוא. (הרבי מקוצק זצ"ל)



אחריות אישית

חכמינו אמרו; **'לעולם יראה אדם עצמו, כאילו חציו חייב וחציו זכאי. עשה מצוה אחת, אשריו, שהכריע עצמו לכף זכות. עבר עבירה אחת, אוי לו, שהכריע את עצמו לכף חובה'** (קדושין' מ). לפיכך אמרה תורה לכל יחיד ויחיד; **"רָאָה"**, השתדל וראה, שבכל מעשה ומעשה שאתה אומר לעשות; **"אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"**. הרי אתה מביא לעולם כולו, ברכה, או קללה. פעולתך עלולה להכריע את כל העולם לכף זכות, או לכף חוב. (תורת משה')



"נתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל" (דברים' יא כט)

'להקיש ברכה לקללה... מה קללה, בקול רם. אף ברכה, בקול רם'. (סוטה' לו)

שהוא עושה חסד עם המקבל, ההיפך הוא הנכון, כל הברכה בבית העשיר היא אך ורק בגלל הנתנה לזולת. רצה הקב"ה לזכות את העשיר, בזכותה של הצדקה, כדי שהלה יהיה ראוי לקבל ברכת שמים. ולכן יפה אמרו חז"ל: **'יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית'** ('ויקרא' רבה לד ח). יתכן שהמקור לדבריהם הוא פסוק זה שאנו עוסקים בו".

רבי אייזיק חריף, רבה של סלוני, נודע בצד גדולתו בתורה כבעל מוח שנון; ועל כל שאלה שנשאל מצא תמיד תשובה מבריקה וקולעת. באחת האסיפות של ראשי קהילת סלוני, שאל אחד הנוכחים את ר' אייזיק: "ילמדנו רבנו; מפני מה מזדרזים העשירים לתת נדבה לעני בעל מום ולעומת זאת, אינם מגלים זריזות יתרה, כשמתבקשים לנדב לעני תלמיד חכם?" השיב ר' אייזיק לשואל בבת שחוק: "לאמיתו של דבר, יש הגיון מסוים בהתנהגותם של עשירי ישראל, בעניני צדקה וחסד; שכן, גם עשיר מופלג חושש לפעמים, שמא יתהפך עליו הגלגל ויעשה חלילה עני בעל מום, אז היה רוצה שהבריות ירחמו גם עליו. לעומת זאת; לעולם אין העשיר חושש, שמא יעשה באחד הימים עני תלמיד חכם". ■

בחלום, פלאות נעשו לו. הרואה הדס בחלום, נכסיו מצליחים לו. והנה, אני ראיתי בחלומי פיל. ואף הדס נודמן לי לראות בחלום ובכל זאת לא זכיתי לשום נס ופלא, גם לא הצלחת נכסי. **הטיל ר' מנדלי מבט זועם במקשן המקנטר ואמר:** "מי שאוכל ושותה כיהודי! עולה על יצועו כיהודי! ומבלה את כל יומו כיהודי אמיתי! זוכה לכך שגם יחלום בשנתו כיהודי. ואילו אתה; הנך זולל וסובא כגוי! שוכב על מטתך כגוי! ומכל מעשיך יום יום, אין סימן היכר שהנך בן ישראל ואחרי כל זאת, אתה מבקש שלחלומותיך יהיה פתרון יהודי!?"



"נתון תתן לו ולא ירע לך בך בך תתן לו פי בגלל הדרך הנה יברכה ה' אלקיך בכל מעשיך ובכל משלת ידך" ('דברים' טו י)

הקשה ה'סבא מקלם' זצ"ל בספרו **'חכמה ומוסר'** (חלק ב שא); "מדוע מנהיג הקב"ה את עולמו באופן זה, שהנותן יתן צדקה למקבל ואז יזכה הנותן בברכה? הרי פשוט יותר היה אילו היתה הברכה ניתנת לנצרך והעושר ישאר ביד הנותן? אלא, בזה מלמדת אותנו התורה יסוד גדול וחשוב; אל יחשוב האדם

שהשמיע בעידנא דריתחא. בסופו של דבר נמנו וגמרו ראשי הקהל, להביא את פרשת השוחט שסרה, בפני האדמו"ר רבי מרדכי מצ'רנוביל. ושני הצדדים קבלו עליהם מראש, להישמע לפסק דינו של הצדיק הנערץ. **רבי מרדכי האזין בסבלנות לסיפור המעשה מפי ראשי הקהל;** ולאחר שהוברר בעליל שאותו שוחט שיקר בפומבי במצח נחושה, **אמר להם:** במסכת 'חולין' (יז) **שנינו: 'רב ששת בדק לה בריש לישניה'. הגמ' מספרת לנו;** שאחד מגדולי האמוראים נהג לבדוק את סכין השחיטה, ע"י העברתה בקצה לשונו. כיוצא בכך עלינו לבחון ולבדוק כל שו"ב (שוחט ובודק), שמשחיתו אנו אוכלים, ע"פ טוהר הלשון שבפיו. ומי שנכשל בהשמעת דבר שקר, אינו נאמן עוד על שחיטה ובדיקה כדת וכדין וראוי לו שיחדול ממלאכת השחיטה.

כיוצא בזה מביא הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א בענין מנהיגי הדור באחרית הימים; שיהיו הרבה רבנים ומנהיגים רמאים כמו עלי האילנות. והסימן להכיר צדיק אמת, אם נוהר משקר עד קצה האחרון. (שאינו לו הנהגות של שקר) וצריך תפילה הרבה להנצל ממנהיגי שקר. (שו"ת 'נפשי בשאלתי' חלק ג)

שאל פעם משכיל את הרבי מקוצק; שנינו במסכת 'ברכות' (נו); 'הרואה פיל

עצה מרחוק

"אִפְסֵי כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיּוֹן כִּי בְּרַךְ יִבְרַכְךָ ה' "

ובמילים אחדות פרש האורח שיחתו; "הוא, השואל, מתעסק זה כמה שנים בעירו בהחזקת ת"ת וגמ"ח, אשר בעצמו יסד וטפח. רוב היום הוא שקוע בעבודת שני העמודים הללו, עד אשר רעיתו התחילה להתרעם עליו, על אשר מזניח את עסקיו הפרטיים ונכסיו מתדלדלים. ודרשה ממנו במפגיע, למסור הנהלת המוסדות לידי נכבד אחר מקהילתם. כמובן, סרב הבעל לקיים דרישתה. והוחלט בין הזוג, לשאול חוות דעת, הח"ח זצ"ל, באם ימשיך את עבודת הכלל הלאה, או שימסור הנהלת המוסדות בידי אחר והוא יתמסר ביותר לבית מסחרו הפרטי ואחרי דבריו לא ישנו. ומכיון שמע מפורש יוצא מפי כהן גדול, כי אם יקרה לפעמים, שטוב וחסד נעשים לרודפים, בכ"ז אל יזניחם, אלא ימשיך עסקו בהם. כבר קבל תשובה על שאלתו שלא נשאלה". ומיהר לבשר לרעיתו, את פסק הלכה של הח"ח זצ"ל. ■

שנדמה לו לאדם, שעסקו בטוב ובחסד נעשה לו כרודף, מפסיד מזה במסחרו ועוד ענינים כאלה. והיצר מפתהו להזניח את המלאכה של **"טוב נקסד"**. מה יש לו לאדם לעשות אז? וכאן מיעצהו דוד המלך ע"ה, לאמר לו; **"שמע בני, אפילו אם לדעתך, ה"טוב נקסד" המה רודפים אותך, בכ"ז אל תזניחם, אלא התפלל, ש"אף טוב נקסד ירדפוני פל מי חיי" ו"לא יאנה לצדיק", העוסק בהם "פל אָנן" (משלי' יב) רק יקוים בו: "נִשְׁבַּתִּי בְּבֵית ה' לְאַרְבֵּי יָמִים"**. ומכיון שסיים החפץ חיים זצ"ל את באורו על הפסוק, קם האורח הזה מעל השלחן ופנה אל בעה"ב, לקבל ממנו ברכת הפרידה. בעל האכסניא תמה על המחזה, מדוע הוא ממחר ללכת, בעת שעדין לא שאל את פי הח"ח, מה שהיה בדעתו לשאול. **אבל הלה ענה בבת צחוק על שפתיו;** "כי הח"ח נדרש ללא שאלו. וטרם שאל, כבר ענה לו על בקשתו".

לאכסניא של החפץ חיים' נכנס אורח נכבד ובקש את בעה"ב להכירו לפני הח"ח, שברצונו לשאול אותו שאלה למשך חמשה רגעים. בעה"ב נאות לבקשת הנכבד שהיה מכירו מכבר, הושיבו לע"ע על יד השלחן שעליו סעד הח"ח זצ"ל והבטיח להציגו לפניו תיכף אחר ברכת המזון, למען ישאל שאלתו. **בינתיים התחיל הח"ח לומר: "מזמור לדוד ה' רעי" (תהלים' כג) כדרכו בקודש בעת האכילה. וכשסיים את הפסוק האחרון:** **"אף טוב נקסד ירדפוני פל מי חיי" פנה בדברים אל האורח הלו, שהח"ח לא ראהו ולא הכירו מעודו;** "פליאה עצומה היא על דוד מלך ישראל, איך זה הוא אומר; **"ש"טוב נקסד" ירדפוהו? איך זה אפשר, ששני הדברים הטובים הללו, יעשו לרודפים לבן אדם? הלא רוצחים וחומסים המה הם הרודפים! אבל "טוב נקסד"??** אלא, לומדים מכאן, שלפעמים מזדמן,

מלחמת אלול; שבירת הרצון

למעלות העליונות שנברא עבורם, למעלת יראת ה', אהבת ה' והדבקות. מכיון שהתחזקות פירושה, שבירת הרצון. טמונה דרך העליה וההצלחה בעקשנות גדולה, לא לוותר לרצונות, למרות הקשיים והסבל. בהמשך דרכו, יתברר לאדם, כי דוקא המכביד והלא נעים, הוא המוט השובר את אורח החיים הטבעי המנוגד לרצון הבורא. על ידי עבודה עקבית, יתהפך האדם וימצא טעם וסיפוק בעבודתו הרוחנית, שבעתים יותר ממה שימצא במילוי רצונות הגוף. אולם גם אז יצטרך להמשיך לעמול. לכל מדרגה, נסיונותיה המיוחדים לה. ודרושים עמל ועקשנות, להתמיד בה ולהופכה למציאות קיימת. על אושרו של הבוחר בתורה, מול האבדון המעוות לכל הפורק מעצמו עול העבודה, מדבר כאן משלו הנפלא של ה'ילקוט'. הבוחר בתענוגות העולם הזה, מרגיש אמנם הנאה בתחילה, אולם הוא נכנס לדרך המובילה אותו, לצרות ויסורים, עד האבדון הגמור. הפסוק מדגיש: **"ובחַרְתָּ בַּחַיִּים"**, אין זו בחירה חד פעמית, אלא מצות עשה חיובית לפעולה מתמדת לעמול נגד הרצון הטבעי ולבחור בדרך החיים. הכרת חיוב זה, צריכה ללוות את האדם בכל עת. בכל שלבי עלייתו, הוא נתקל באותן **"ג' פסיעות של קוצים"** שהוא חייב להתגבר עליהן.

מסקנה; התעוררות לתשובה בחודש 'אלול', אינה דבר הנקנה בקלות. יש צורך בקבלת עול המלחמה העקשנית, נגד הרצון הטבעי להגביל אותו מחופשיות! זוהי מלחמה ממושכת, הדורשת עמל ותבונה. אם יעלה האדם על דרך זו ויצעד בה בעקביות מתמדת, יפתח לפניו עולם התשובה. ■

כך אמר "לתופעה החוזרת ונשנית. שבימים הראשונים של החודש, כמעט כל אחד מתעורר להתחזק. אולם לאחר זמן קצר, חוזר האדם להרגליו כבכל ימות השנה. וחי את צורת החיים הטבעית שלו, ברדיפה אחר מילוי הרצונות להרגיש אך בטוב ובנעימים". בנוסף לרפיון של האדם מצד עצמו, נוצרים בדרך כלל דוקא בימים יקרים אלה, סיבות ועיכובים לעבודת ה' עקב התגברות הסתתו של השטן, המגביר חילו ביתר שאת בזמן שקיימת אפשרות של הצלחה ועליה רוחנית; שכן; **"זֶה לְעַמְתָּ זֶה עֲשֵׂה הַעֲלָקִים"** ('קהלת' ז) ובמקום שקיימת תוספת כח לקדושה, מתגברת הטומאה. לפיכך יש למצוא את הדרך כיצד נוכל להפיק את התועלת מחודש זה. ובמיוחד כאשר המדובר הוא בהכנה לקראת יום הדין. ביום זה נקבע גורלו של האדם, אם לשבט, או לחסד, על כן מבין כל בר דעת, עד כמה חשוב לנצל את ימי 'אלול' להכנה נאותה לדין.

כדי לזכות בהתחזקות אמיתית, עלינו לגלות את השרש הרע, הגורם לאי הצלחתנו. ובענין זה, יש להצביע על טבע האדם לשאוף לפריקת עול. אין הוא סובל כל דבר המכביד עליו ורוצה לחיות בקלות ובנוחיות. לכן, גם כאשר האדם מתעורר להתחזק, אין הרצון החומרי מסכים להמשך ההתעוררות בעקביות. ולפי שהאדם שבוי ביד רצונותיו, הרי הוא חוזר ונופל.

התחזקות אמיתית טמונה אפוא בשבירת הרצון. וכל מה שאין בו משבירת הרצון, אינו בבחינת התחזקות כלל. זהו כל עמל האדם, להלחם ולהתגבר על טבעו, לכבוש את הרצון הטבעי ולמשול בו. או אז תפתח לפניו הדרך, להתקרב לבורא ולזכות

"רָאָה ר' ת: ראה אלול הגיע - בשבת הראשונה של חודש אלול, קוראים תמיד בתורה את פרשת 'ראה', יש בה משום קריאה אל כל אחד ואחד מאתנו, לעצור ולהתבונן ולבחון את ארחותינו, בכדי שנוכל לתקן בעוד מועד.

"רָאָה אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקָלָה" ('דברים' יא כז)

"בְּרָכָה וְקָלָה" למה נאמר? לפי שנאמר: "הַחַיִּים נְתַמְנֵת נְתַמְנֵת לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקָּלָה", שְׂמָא יֵאמְרוּ יִשְׂרָאֵל: "הוֹאִיל וְנָתַן הַמָּקוֹם לְפָנֵינוּ שְׁנֵי דְרָכִים; דְּרַךְ הַחַיִּים וְדְרַךְ הַמוֹת, נִלְךְ בְּאִיזוּ מִהֵן שְׁנַרְצֵה". תלמוד לומר; **"ובחַרְתָּ בַּחַיִּים". משל לאדם שהיה יושב על פרשת דרכים והיו לפניו שני שבילין; אחד, שתחלתו מישור וסופו קוצים. ואחד, שתחלתו קוצים וסופו מישור. והיה מודיע את העוברים ואת השבים ואמר להם; **"שאתם רואים שביל זה שתחלתו מישור, כשתים ושלש פסיעות מהלך במישור וסופו לצאת לקוצים. ואתם רואים את שביל זה, שתחלתו קוצים, כשתים ושלש פסיעות אתה מהלך בקוצים וסופו לצאת למישור"**. כך, אמר להן משה לישראל; **"אתם רואים את הרשעים שהן מצליחים, בשנים ושלשה ימים הן מצליחין, בעולם הזה וסופן לדחות באחרונה"**.**

"דרך החיים, תחילתה קוצים, דהיינו; אי הנעימות והצער הכרוכים בשבירת הרצון" אמר הגר"י לוינשטיין זצ"ל ב'קובץ שיחות' (תשי"ט). "אולם לאחר ג' פסיעות, זוכים לדרך מישור, דרך העליה לחיים נצחיים במחיצתו של הקב"ה".

דברים אלה אמר המשגיח של ישיבות מיר ופוניבז' בדברי התעוררות, בפירוש חודש אלול. "כמעט בכל שנה עדים אנו"

נסיון

"כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא או חֵלִם חֵלוֹם"...

מצליחים, כאמור בכתוב ('שם'); **"גַּם נִכְנְו עֲשֵׂי רָשָׁעָה, גַּם בְּחַנּוּ אֲלָקִים וַיִּמְלֹטוּ"**. אזי מתכנסים יראי ה' וחושבי שמו ונדברים ביניהם, שהעת היא עת הבחינה ואין להתרעם על הצלחת הרשעים, כי מנסה ה' אותנו, אם אנו אוהבים את ה' בכל לבבנו ונפשנו. ואם רק נעמוד בנסיון, אזי ישועתנו וגאולתנו קרובה. והדברים קרובה. על הזמן הנוכחי, שאנו רואים בהצלחת רשעים, להרוס את העולם כולו, בכ"ז אל נתיאש ואל יפול רוחנו בקרבנו, כי מנסה ה' אותנו, אם נעמוד בכרית. ואם אנו אוהבים את ה' בכל לבבנו. ■

שיבחנו אם הם דבקים באמת בה' ובתורתו, כמו שמסיים שם הכתוב. ובעת שצריך לנסות את האנשים, אם יש להם אהבה אמיתית בלב ובנפש לה' ולתורתו, אז מרומם ה' את העוזבים דרכו ומצליחם בכל מפעלם, לבחון את עובדי ה' אם תמימים הם עם ה' לעבדו בלב שלם, למרות כל ההצלחות של שונאיהם ומחריפיהם. ואם עומדים הם בנסיון; הקב"ה אוהבם ומצילם מידם. ועל עושי הרע יקוים: **"ובחַרְתָּ הַרְעָה מִקְרָבָה"**. וזה מה שאמר הנביא האחרון ('מלאכי' ג): **"אֲזַנְדַּבְרוּ יְרָאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ"**. כלומר; אז כשעושי הרשעה

וברש"י; **"וְנָתַן אֱלֹהִים אוֹת" בשמים. "או מופת" בארץ. דכתיב; .. אף על פי כן; "לא תִשְׁמַע" לו. ואם תאמר; "מפני מה נותן לו הקב"ה ממשלה לעשות אות?" "כי מנסה ה' אֲלֵיכֶם אֲתֶכֶם"**. נראה מזה, שבעת שהקב"ה רוצה לנסות את ישראל, אזי מצליח הוא בידי המורדים, עד כדי כך, שעושים אותות ומופתים. ומכ"ש שמצליחים הצלחה ארצית, בענינים גשמיים וכדו'. והנה ידוע מן הכתובים, שקודם ביאת המשיח יבחנו ישראל מאד, ככתוב ('זכריה' יג); **"ויצַרְפְּתִים בְּצִרְף אֵת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים בְּחַן אֵת הַזָּהָב"**. והיינו;

תחנת הרשמה לתלמידים/ות
לכל הגילאים לפנימיות ובתי ספר תורניים
לבעלי/ות תשובה בכל רחבי הארץ
עמותה הרב ניסים שובע 050-4188650

מכצע
DVD 3 ב-10 ש"ח בלבד
03-6777779



נופש 'בין הזמנים' סוכות במלון "יפה נוף ערד"

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום ראשון עד יום רביעי *3 לילות

נותרו חדרים
אחרונים
לזכאי חיי כפלים
לילה ראשון חנם
לילה שני 500 ש"ח כדוג
אפשרות ללילה אחר

כ"ה-כ"ח תשרי 11/10/23-26

פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה, פעילות לילדים

רישום בטלפון **03-6777779**

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום ראשון כ"ח אב 11/08/28

זכאי
"כח כפלים" חינם!
"חי כפלים" 50% הנחה

מירון - קבר רשב"י

טבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'פלטרין' בטבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!

בני ברק-רח' מתתיהו 10 ירושלים-בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-15:30 **03-6777779**



רחובות מתנ"ס כפר גבירול צאלון 1 ביום שלישי ל אב 11/08/30

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

הוד השרון אולם מופת מעלה גמלא 24 ביום רביעי א אלול 11/08/31

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב,

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 ^{DVD} שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!

להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש ל'תלמוד בבלי'.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד...
עם ציורים ופוסטרים.

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים, עמלנו,
אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי, מלמדים,
מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...

כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.
וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרן שליט"א.

בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.

עם סרטי DVD של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:

עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

בס"ד

תאריך

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1- אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בבית _____ פלאפון _____

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

או בחיוב האשראי:

מס' כרטיס _____ תוקף _____ / _____

סך החיוב _____ מס' תשלומים _____

קוד מסלקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
				2	3	9	2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה							

נותנים לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו"ה הנ"ל בסניפכם, בגין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מגנטי, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
(2) ידוע לילינו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, זום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים
לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכיח/נוכיח
לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לילנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לילנו כי סכומי
החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לילנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון אפשר זאת, וכל עוד לא תהיה
מניעה חוקית או אחרת לביצוען. (6) הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, וודיע לילנו על כך מידי לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שופר"
בספח המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. מסס החיוב ומספרו, יקבעו סתם לעת ע"י "שופר" עפ"י (התקנות לקביעתם).
2. סירי החיוב: סמן במשבצת המתאימה

4000 ש"ח

לחיוב בתאריך:

20 לחודש 30 לחודש

"שופר" ארגון להפצת יתדות מתחייב בזאת שלא למשוך מעבר לסכומים המגיעים לו.



חתימת בעל/י החשבון

תשלום 1 4 תשלומים 8 תשלומים 10 תשלומים

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שופר' עליך לשלוח את הטופס ל'שופר' ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779